

כִּי תָבֹא לְאוֹמֶן

הצדיק מיבנאל

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

פי תבוא לאומן

יגלה נפלאות ממעלת הזוכה לבוא אל ציון רבנו
ז"ל לראש השנה, ואת גדל התקונים שמקבלים
שם, ואשרי מי שמנצל את הזמן היקר הזה ואת
שהותו שם.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן

אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! אָנוּ יוֹדְעִים, אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה
כְּשֶׁהֲגִיעָה פְּרִשְׁת כִּי תָבוֹא, מוֹהֲרֵנִי ז"ל כְּבָר הַתְּחִיל לְעוֹרֵר
אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, וְכָתַב לָהֶם מִכְתָּבִים.
וּבַתְּאָרִיךְ הָיָה נוֹהֵג לְכָתֹב: 'כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן'. לְעוֹרֵר אֶת כָּל
כָּלל יִשְׂרָאֵל לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(חֲיֵי-מוֹהֲרֵן, סִימָן תג): הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְזֶה
פְּלֵא אֲצִלִּי, מֵאֲחַר שֶׁכָּל הַמְקַרְבִּים שְׁלִי הָרִי מֵאֲמִינִים בִּי,
וְלָמָּה לֹא יִזְהִירוּ אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי, שִׁיְהִיו כְּלָם
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ בַּל יַעֲדֵר, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ
הַשָּׁנָה. וְהַזְהִיר רַבְּנוּ ז"ל אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְאָמַר, שֶׁכָּל מִי
שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו, שִׁיְהִיָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן. כִּיִּדוּעַ,
רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא הָרֹאשׁ שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְכָתוּב בְּסֵפֶר הַיְצִירָה,
שֶׁכָּל יָמוֹת הַשָּׁנָה, הַשְּׂבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים הֵם בְּדַמוֹת אָדָם.
רֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה הַגְּלָגְלֶת, שֶׁשָּׁם מְנַחַת הַחֲכָמָה שֶׁל הָאָדָם.
וְעַקֵּר הָאָדָם זֶה הַמַּח-מַחֲשָׁבָה, כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת

שְׁעוּבָרִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ, זֶה רַק מֵהִמְחָשֶׁבָה שְׂרֹדֶפֶת אוֹתָנוּ, וְאֵינָנוּ יוֹדְעִים מִי רֵץ אַחֲרֵינוּ, וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם שַׁבָּת, דָּף עה:) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז, טו): "וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" - זֶה הַרְעִיוֹן, הַרְעִיוֹנוֹת הַרְעִים שֶׁל הָאָדָם, זֶה הַמְחָלָה שֶׁל הָאָדָם. כְּגוֹן: אָדָם חַי בְּדַמְיוֹן, שְׂזוּ מַחְלָה מְאֹד מְסַכְּנָת, מַחְלַת עֲצָבִים, שְׂנִקְרָאת: פְּרָאנוּיָה, אוּ סְכִיזוּפְרוּנְיָה, אוּ שְׂאָר מַחְלוֹת. זֶה בְּאֵמֶת כַּח הַמְדָמָה מֵהַדַּמְיוֹן שְׂבָא לְאָדָם, שְׂנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ רוֹדְפִים אוֹתוֹ וְרוֹצִים אֶת הָרַע שְׁלוֹ. וְעַל-פִּי-רַב הוּא מְסַכֵּן, נִרְדָּף מֵעֲצָמוֹ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן כה), שְׁעַל-יְדֵי שְׂאָדָם חוּטֵא, מֵתַגְבֵּר עָלָיו כַּח הַמְדָמָה, כַּח הַדַּמְיוֹן, וְזֶה מֵה שְׁהוֹרֵס אוֹתוֹ. אֲנָשִׁים מְסַכְּנִים חַיִּים בְּדַמְיוֹנוֹת, כְּאֵלוֹ רוֹדְפִים אוֹתָם, וְחוֹשְׁבִים זֶה רֵץ אַחֲרֵיהֶם וְזֶה וְכוּ', וּבְאֵמֶת אִף אֶחָד אֵינוֹ רוֹדֵף אַחֲרֵיהֶם. אֲלֵא נִתְקִימָה בָהֶם הַקְּלָלָה בְּתוֹכָהּ (וַיִּקְרָא כו, לו): "וְהִבֵּאתִי מֶרֶךְ בְּלִבְכֶם וְגו'", וְרִדֵּף אֶתֶם קוֹל עָלָה נִדָּף, וְנָסוּ מִנְּסַת חֶרֶב" וְגו', אִף אֶחָד אֵינוֹ רוֹדֵף אוֹתָךְ, מָה אֶתָּה רֵץ, מָה אֶתָּה מִפְּחָד ? ! זֶה בֹּא מֵהַדַּמְיוֹן. (שָׁם, שָׁם לו): "וְכִשְׁלוּ אִישׁ מִפְּנֵי אַחֲיוֹ וְגו'" וְרִדֵּף אֵין וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה בְּפָנֵי אִיבִיכֶם", אֲשֶׁר זֶה הַקְּלָלָה הַכִּי גְדוּלָה; כִּי כְּשִׁיְהוּדֵי זוֹכָה וּמַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ, שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ זֶה אֵלְקוּת, וּמֵה שְׁהֵעִינִים

כי תבוא לאומן

ה

רואות - זה אלקות, מה שהאזנים שומעות - זה אלקות, מה שהאף נושם - זה אלקות, מה שהפה מדבר - זה אלקות, אז כל חייו אחרים לגמרי. ואומר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נב): מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך. הקדוש-ברוך-הוא קורא את האדם מכל פרטי הבריאה, שיתקרב אליו. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'): איש הישראלי צריך להסתפל תמיד על השכל שיש בכל דבר, הינו על החיות אלקות שבכל פרט. אדם צריך להגיל עצמו להסתכל על כל פרט מפרטי הבריאה - מי מחיה את הבריאה הזו?! ואז יבוא לגלוי אלקות, שיאיר לו המח, ישמע את הקול הפנימי של הבריאה ששרה שירה להקדוש-ברוך-הוא, ואז אף פעם לא יהיה שרוי בכעס. כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), שכשיש לאדם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, אז יש לו אריכות אפים, והוא סבלן גדול, ושום דבר אינו יכול לשבר אותו. כי ממה נובעים כל הצרות והיסורים שעוברים על האדם? מהעצבים שלו, שהוא עצבני, נכנס ברגז ובכעס, שובר חפצים, צועק ומתפרץ על כל אחד, וזה הורס את כל חייו. מכל שכן שאדם מנבל את פיו, ומדבר לשון-הרע, רכילות וליצנות, כל זה בא מחמת חסרון אמונה, כי אם אדם היה מאמין שהקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא,

כי תבוא לאומן

לא היה מדבר כל העולה על רוחו, כי הרי הוא יתברך פה, ואיך יכול לדבר נגד רצונו יתברך? ! ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לח) על הפסוק (תהלים קמח, ח): "רוח סערה עשה דברו", מה גורם רוח סערה במח האדם? הדבור שמפקירו. כי יש אנשים שהם מסטרא דקין (עין זהר, חלק א' קעח:), ומחפשים ומחטטים אחר הרע של הזולת, יש אנשים שזו חיותם - לחטט אחר הרע של הזולת, ורוצים לעשות "קץ כל בשר" (בראשית ו), סוף לעולם, כלומר שכלום אינו כשורה (עין שם בלקוטי-מוהר"ן; ובהר מקץ קצג). ובאמת - "למה לך לעשות דבר כזה, לדבר על כל אחד רע", הלא הקדוש-ברוך-הוא נתן לך דבור, אשר אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פד), שהוא השער להכניס דרכו אל השם יתברך; אם אדם מרגיל עצמו לדבר אליו יתברך, ומשיח ומספר את כל לבבו לפניו, ממשיך על עצמו אלקות. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק), שכל הצדיקים לא זכו להגיע למדרגתם, להיות דבוקים באל עולם, אלא על-ידי התבודדות, שהתבודדו להקדוש-ברוך-הוא, קדשו את פיהם. ולכן אומר האר"י ז"ל: פ"ה עולה בגימטריה מילה. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יט): כשאדם מקדש את לשונו, שזה נקרא לשון הקדש, שמקדש את דבורו, אז זוכה

לקדשת הברית, כי ברית המעורר וברית הלשון תלויות זו בזו. ואם אדם פוגם בדבורו, זה סימן שרחמנא לצלן, פגם בברית, ולא בחנם שאמר דוד המלך (תהלים נה, כא): "שֶׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ - חָלַל בְּרִיתוֹ", אם רואים אדם שמחציף פניו ומדבר נגד צדיקים, צריכים לידע שהוא פגום בברית. לכן אומרים חכמינו הקדושים (תענית ז.): כל מי שיש בו עזות, בידוע שעבר עברה; הוא בעצמו מגלה את המעשים המכערים שלו; כי בזה שאדם מדבר על הזולת, הוא מגלה שהוא פגום ורחוק ממנו יתברך, ויש לו עוד הרבה מאד לתקן. כי הדבור הוא המקשר את האדם אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן כתוב בתקוני זהר (דף קלא.): מ"י י'עלה' ל'נו' ה'שממיה' (דברים ל, ב) - ראשי תבות: 'מילה', וסופי תבות שם הוי"ה ברוך הוא. אם אדם זוכה לשמירת הברית, אזי זוכה שמאיר לפניו תמיד שם הוי"ה (עין געם אלימלך, פרשת נח). ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'): משיח יכבש את העולם על-ידי תפלה. הוא יכניס בבני-אדם את הענין של תפלה. כי עקר חרבו של משיח זה תפלה. כמו שאומרים חכמינו הקדושים (מדרש תהלים) על הפסוק (תהלים קמט, ו): "תִּחַרְבַּ פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם", פיהם של ישראל - חרבם. מה החרב שלנו? הפה. יהודי צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. אבל כדי

להגיע לזה, שאדם ידבר אל הקדוש-ברוך-הוא, צריך שתהיה לו אמונה ברורה ומזככת, שיגיש שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו. כמו שאמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב): למה אדם אינו מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא? כי אין לו אמונה. כי אם היה מאמין, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, והכל זה אלקות ואלקות זה הכל, והוא יתברך שוקד על שפתיו, היה מדבר תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, ולא היה צריך לבקש מבני-אדם טובות. כי היו לו טובותיו יתברך. אבל מאחר שחטאנו, ובפרט בפגם הברית, אזי כל המחשבה שלנו מלא זמה ולכלוך, שזה עננין המכסין על עינן, על עיני השכל ישנם עננים, שאלו המחשבות זרות, ובשביל זה איננו יכולים להשיג רוחניות אלקות, ולכן איננו יכולים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. כי המחשבות זרות הן אשר מונעות אותנו מלהתקרב אליו יתברך. ואם אדם היה חושב רק מהקדוש-ברוך-הוא, היו נפתחים לפני עיניו שמות הד' עולמות: ע"ב, מ"ה, ס"ג, ב"ן. שהם הד' שמות של עולם האצילות, בריאה, יצירה ועשייה, תמיד היה חושב רק ממנו יתברך, והיה רואה רק רוחניות אלקות, והיה מטיל בשמות הקדש מתתא לעילא ומעילא לתתא, והיה מדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא. שזה "מי"

יעלה' לנו' שמימה" סופי-תבות: הוי"ה. איך עולים לשמים? על-ידי שמיחדים יחודים קדושים. וידוע, שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע היה בהיכל המשיח, ושאל: אימתי קאתי מר? ענה ואמר: כשיפוצו מעינותיך חוצה ויתפשט למודך, ויוכלו ליחד יחודים כמוך ויכלו כל הקלפות, אז אני אבוא (עין במכתב הנדפס בסוף ספר 'בן פורת יוסף'). ורבנו ז"ל גלה לנו איך זה יהיה? משיח יכניס בעולם את הענין של תפלה, שכל אחד ואחד יתחיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פג), שבשביל זה נקרא משיח - לשון 'משיח' אלמים. עד כה היינו אלמים, כי אם איננו מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא - אנו כדגמת אלם, "פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו, אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחון, ידיהם ולא ימישון, רגליהם ולא יהלכו"; הינו אם אדם אינו מרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, הוא מסכן, וזו גלות השכינה. ואיך זוכים שיפתח לנו המח-מחשבה, שנזכר לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ולראות רק את הבורא יתברך שמו, ולשמע רק את קול הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, ולא להיות בכעס ורציחה, לא על עצמנו ולא על זולתנו, ולשמר את פינו לדבר רק דבורי תורה ותפלה, וללכת ולהרגיש שאנו הולכים עם הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב

(ויקרא כו, יב): "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים, ואתם תהיו לי לעם", אומר רש"י: אטיל עמכם בגן-עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני. אדם הולך בזה העולם כדגמת גן-עדן, הולך עם הקדוש-ברוך-הוא, מטיל עמו יתברך. ואימתי זוכים לזה? כשזוכים לקדשת המח וטהרתו. וכיצד זוכים לזה? אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): כשבאים אל הצדיק על ראש השנה, הצדיק מטהר לך את המח-מחשבה שלך. וזה "כי תבוא לאומן".

רבנו ז"ל זכה להגיע לארץ ישראל בערב ראש השנה תקנ"ט, ותכף כשירד מהאניה והלך ד' אמות, היה בשמחה עצומה, וכבר רצה לחזור. אבל היה ערב ראש השנה, והיה צריך להשאיר לראש השנה תקנ"ט בארץ ישראל. ואז השיג גדלת ראש השנה, מה זה ראש השנה! עד שאמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תה): הראש השנה שלי הוא חדוש גדול מאד, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי במתנה, שאני יודע מה זה ראש השנה. לא מבעיא אתם כלכם בודאי תלויים בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי. ומאז הזהיר רבנו ז"ל את כל אנשי שלומנו, שיבואו אליו לראש

השנה, וכך קימו אנשי שלומנו בחיים חיותו של רבנו ז"ל בזה העולם, שבאו אליו על ראש השנה במסירות נפש הכי גדולה. ומראש השנה תקסט"ט התחיל רבנו ז"ל לדבר בגלוי, שהוא הולך להסתלק מזה העולם, ואמר: אני רוצה שתבואו אלי לראש השנה. הינו אפלו אחר ההסתלקות שלו. וכן היה בראש השנה תק"ע, וכן היה כל הקיץ לפני ראש השנה תקע"א, שרבנו ז"ל הרבה לדבר מראש השנה. רבנו ז"ל כבר גר באומן, וידע שהולך להסתלק מזה העולם, ודבר עם אנשי שלומנו: אני רוצה שתבואו אלי לראש השנה. וכן בערב ראש השנה האחרון שלו בחיים חיותו בעלמא הדין, דבר הרבה מגדלת ראש השנה, אף שהיה לו קשה מאד הדבור, כי סבל על הראות, אבל הפליג לדבר ממעלת הראש השנה. ואחר-כך בח"י תשרי נסתלק רבנו ז"ל לעילא ולעילא. ומוהרנ"ת ז"ל עורר את כל אנשי שלומנו: תדעו לכם, שכל הדבורים שרבנו ז"ל דבר להיות אצלו בראש השנה, אינו דבר שעבר, אלא דבר נצחי, ושיך בכל שנה ושנה, "כי תבוא לאומן", תבואו לאומן על ראש השנה. כי בראש השנה דנים את האדם. כמו שאומרים חכמינו הקדושים (ביצה טז): כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים, התקציב של האדם נקבע בראש השנה. ובראש השנה הכל

נדונין (ראש השנה טז.), כי ספרי החיים וספרי המתים פתוחים לפניו, והכל נגזר על האדם בראש השנה, אשר הוא יום הדין. וכמו שרואים בגשמיות, כשיש על האדם איזה משפט ודין, ובפרט משפט מות, חס ושלו, איננו מזניח את הדבר, אלא רץ ומתרוצץ לחפש עורך-דין, ואם רואה שהמשפט חמור מאד, איננו מקמץ בהוצאות, אינו חוסך בעבור עורך דין גדול, וככל שידע שהדין והמשפט חמורים יותר, נוטל עורך-דין ממלח יותר. והנה ראש השנה הוא יום הדין, איננו יודעים מה עומד לפנינו, מה יגזרו עלינו? מות, חס ושלו, או חיים, או חיים מרורים, חס ושלו, עניות ודחקות, מחלות וחלאים רעים, רחמנא לישזבן, אדם איננו יודע. הבה נתבונן אחרנית, מה ארע כל השנה שעברה. כמה אנשים צעירים, כמה נשים צעירות, כמה ילדים נפטרו, רחמנא לישזבן, לפתע פתאם, או לאחר מחלה וכו', או נדרסו בתאנת דרכים, רחמנא לצלן, או נשרפו השם ישמר. כמה עשירים אבדו בן לילה ליום את כל רכושם? ! כמה אנשים נעשו בעלי חובות? ! אנו רואים מה ארע כל השנה שחלפה, כל מיני צרות ומרעין בישין. לכן הבה נהיה פקחים על העתיד, "כי תבוא לאומן", באו נבוא אל הצדיק האמת, שהוא רבנו ז"ל, לאומן על ראש השנה. וכך אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן

ריא), שבראש השנה מקבלים מהצדיק קדשת המחשבה, שמתבררת ומזדככת מחשבת האדם; כי כל הצרות שבאות לאדם, הן רק בגין המחשבה, שחושב רע, אזי נתון בתוך רע, חושב טוב, אזי נתון בתוך טוב. כמוכא בזהר (פקודי ונד.): כלא במחשבה אתברירו; הכל תלוי במחשבה. אבל אם אדם מתקרב לצדיק, אזי זוכה לטהרת וקדשת המחין. ולכן כדי לזכות לקדשת המחין מכרחים לבוא אל הצדיק, שזה מה שכתוב (שמות יג, יט): "ויקח משה את עצמות יוסף", כשיצאו ממצרים, אזי משה שהוא מח עם ישראל, הצרך לקחת עמו קבר הצדיק. גם אז כשיצאו עם ישראל ממצרים, משה רבנו הכרח לילך לקבר הצדיק. וכן כל הצדיקים היו עמהם קברי הצדיקים. כל שכט ושכט העלה את עצמות השכטים, שזה הענין לבוא אל קבר הצדיק, ששם יש אויר הנח והזף, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן יז), והתפלות שם מתקבלות לרחמים ולרצון. ולכן כדי שנוזכה לקדשת המחין ולטהרת המחשבה, שלא נרדף את עצמנו, שלא נחיה בפחדים, שלא תהיה בנו מחלת עצבים, עד שאדם הוא בפצול אישיות, שפעם הוא כף ופעם כף, ונדמה לו שכל אחד רודף אותו ומסתכל עליו ומדבר ממנו, אשר זו מחלת העצבים, וזה הורס אותו לגמרי, על-כן צריך לבוא אל הצדיק

האמת, אשר מקרב את האדם אל בוראו, עד שאדם דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, וחושב רק ממנו יתברך, אין לפני עיניו רק אלקות, אין לפני אִזְנוֹ רַק אֱלֹקוֹת, אינו נושם רק אלקות, כמובא בזהר (חלק א' טז. ובתקוני זהר, דף יט. ועוד): אוֹר זֶהוּ אוֹר י', אוֹר הַחֲכָמָה, הַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל, וּמְדַבֵּר רַק אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶפְלוּ שְׂמֵדְבַר אֶל בְּנֵי-אָדָם, חוֹשְׁבִים שְׂמֵדְבַר אֲלֵיהֶם, אֲבָל בְּאֵמַת הוּא מְדַבֵּר אֶז אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹבָא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שֶׁהַצְדִּיקִים כָּל-כָּף דְּבוּקִים בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֶפְלוּ כְּשִׂמְדְּבָרִים עִם בְּנֵי-אָדָם, בְּנֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים שְׂמֵדְבָרִים אֲלֵיהֶם, וּבְאֵמַת הֵם מְדַבְּרִים אֶז אֲלֵיו יתברך. כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דניאל ד, יד): "בְּגִזְרַת עִירִין פְּתַגְמָא, וּמֵאֵמַר קְדִישִׁין שְׂאֵלְתָא", הַצְדִּיקִים מְלַבִּישִׁים שְׂאֵלְתָם וְתַפְלָתָם בְּמֵאֵמַר בְּעַת גְּזֵרוֹת. וְכֵן אוֹמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן צא); וְהַמּוֹן-עִם מְאֹד רְחוּקִים מִכָּל זֶה, כִּי הֵיכָן יֵשׁ לָנוּ מַחְשְׁבָה זֹו לַחֲשֹׁב מֵהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרְאוֹת אֱלֹקוֹת, לְשִׁמְעַע אֱלֹקוֹת, לְנִשְׁמַע אֱלֹקוֹת וְלְדַבֵּר אֱלֹקוֹת. אָנוּ מְזַהְמִים וּפְגוּמִים, לֹא נִטְעָה אֶת עֲצָמָנוּ, וְנִהְיָה כְּנִים כְּלַפֵּי עֲצָמָנוּ, אָנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה לְעַבְדַּע עַל עֲצָמָנוּ שְׂתַכְנַס בְּנוֹ אֵמַת. כְּמוֹ שְׂאוֹמַר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיב), שְׂאֵדָם צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ כָּל יְמֵי חַיָּיו, שְׂפַעֵם אַחַת יְדַבֵּר דְּבוּר אֵמַת. כִּי

יכול להטעות את עצמו היטב היטב. ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שהעולם לא יטעה אתכם, כי העולם מטעה אותנו מאד מאד. אדם מטעה את עצמו, חושב שהגיע לאיזו קדושה ומדרגה, ועדין הוא בחוץ לגמרי.

וזו המעלה שאדם מקרב אל הצדיק, כי הצדיק פוקח עיניו, כמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), שהצדיק הוא היפי והפאר והחן של כל העולם כלו, וכשמתפרסם הצדיק הזה בעולם, נפקחות העינים של בני-אדם להסתכל בגדלת הבורא יתברך שמו. והעקר - להסתכל על עצמו: היכן אני אויזו בד' יסודות שלי; כי כל אדם כלול מד' יסודות: אש, רוח, מים, עפר. ומשם נמשכות כל תאוות האדם, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): מכח העפר נמשכת על האדם עצבות ועצלות, שאדם עצוב, על מה ולמה?! מה ארע לו? אלא כח העפר התגבר עליו, עד שנכנס במרה שחורה, ונעשה ממרמר ושרוי בדפאון. מכח המים באות כל התאוות רעות. עד שאדם מסכן, יוצא מדעתו כשרואה אשה, ותאות נאוף בוערת בו. מה ארע לו? אלא כח המים התגבר עליו. או שבווערת באדם תאות ממון, ורץ אחר כסף, וכל ראשו בכסף וכסף, מה ארע לו? הלא הכסף בידי

הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (חגי ב, ח): "לי הכסף ולי הזהב נאם ה'". וכן שיש לאדם תאוות אכילה ושתייה, רואה דבר מאכל, הוא יוצא מדעתו וכו', כל זה בא מכח המים שהתגבר עליו. מכח הרוח בא הדבור. רואים בני-אדם, שאינם פוסקים לדבר, וההכרח להם לדבר על כלם. וכי אין להם מה לעשות? הלא יש להם דבור - תנצלו לטוב, תדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, תחזק ותעודד יהודים וכו'. אך אין זאת אלא מפני שכח הרוח נכנס באדם, עד שמכרח לפטפט כל העולה על רוחו. מכח האש בא הפעס והרציחה, יש בני-אדם רגזנים ועצבניים, שכל דבר קטן מרגיזם, וצועקים וצורחים כמטרפים, זורקים וקורעים חפצים, מכים ומשתוללים, מה ארע להם? אלא כח האש בוער בהם מאד והתגבר עליהם. אומר רבנו ז"ל: כשאדם זוכה ומתקרב אל הצדיק, הצדיק מברר ממנו את הטוב מהרע, עד שמאיר בו שם הני"ה ברוך הוא וברוך שמו. ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח'), שאת כל הרוח חיים והחיות מקבלים מהצדיק, כי הצדיק מברר מהאדם את הטוב מהרע. הנה יש להם כח האש, אזי תתחיל לבער אל הקדוש-ברוך-הוא בתבערת הלב כזו, עד שתהיה מוכן כל רגע להשרף על קדוש ה'. שזו מדרגת הצדיקים הגדולים, שכל-כך דבקים בו ותברך, עד שאינם

רואים כלום - רק אלקות, ומוכנים כל רגע להשרף בעבורו יתברך. רוח - הצדיק מברר את הדבור מהאדם, שיבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא. כי הרי מלא כל הארץ כבודו, הוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא, אזי לך תקרב יהודים להקדוש-ברוך-הוא, תחזקם ותעודדם ותשמחם. אם יש לך כח הדבור - תנצלו בקדושה. כח המים, אשר משם באות התאוות, הצדיק מעורר ומחזק שתהיה לך תאווה לקיים כל מצוותיו יתברך, כל התרי"ג מצוות. ישנן רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה, הצדיק מחזיר בי רצון והשתוקקות, שאני רוצה לקיים את כל המצוות של הקדוש-ברוך-הוא, אני רוצה ללמד תורה, אשר אין מים אלא תורה. זוהי התאווה החיובית הגדולה ביותר של האדם - שמתאווה למים, לתורה, כוסף שיהיה לו חשק לגמר את כל התורה כלה. כמוכא בדברי רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן עו), שכל יהודי צריך ללמד את כל התנ"ך, ששה סדרי משנה, התלמוד: בבלי, ירושלמי ותוספתא, כל המדרשים כלם, כל ספרי הפוסקים: רמב"ם, טור ושלחן ערוך, ספרי הזהר והתקונים, כל כתבי האר"י ז"ל, זו נקראת תאווה, כי אין מים אלא תורה. כח העפר - משם באה העצלות. הצדיק מעורר את האדם, להיות עצל לעשות עברה, ולא לחטא כלפיו יתברך. אם נכנס באדם, חס ושלום, איזה רצון או תאווה לעבר על

רצונו יתברך, אזי יהיה עצלן בזה, ויחשב: לא עכשו, ידחה
 את זאת למחר וכו', עד שלבסוף לא יעבר עברה. למדים
 מכאן, אשר את הד' יסודות יכולים לברר לטוב. והד' יסודות
 הללו: אש, רוח, מים, עפר, נמצאים אצל כל אדם, אבל אצל
 כל בני-אדם שורה הרע, ומי שזוכה להיות מקרב אל הצדיק,
 הצדיק מברר ממנו את הטוב, ונופל כל הרע, עד שמאיר
 עליו שם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, וזוכה לתקון הברית,
 תקון המת. כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
 לו): סלוקא דיסודא עד אבא ואמא, הברית תלוי במת, אם
 אדם מקדש ומטהר בריתו, אז זוכה למחין נקיים, וחושב רק
 מהקדוש-ברוך-הוא. ולכל זה אי אפשר להגיע אלא כשבאים
 אל הצדיק לראש השנה. ולכן באים אל הצדיק לראש השנה.
 ומחמת זאת כשהגיע כל שנה פרשת כי תבוא, מוהרנ"ת ז"ל
 כבר התחיל לעורר את כל אנשי שלומנו: "כי תבוא לאומן",
 תבואו לציון רבנו ז"ל. והנה אנו רואים לפנינו, איך עברה
 עלינו השנה, עם צרות שלא תארנו כלל, מי חלם שיהיה לו
 מקרה מזעזע כפי שארע, כל אחד כפי בחינתו, שלא שער
 כלל וכלל, מי שער שתהיה עליו גזרה נוראה כזו, רחמנא
 לצלן, או עניות ודחקות, או מחלות וחלאים רעים, או שאר
 מקרים מזעזעים, רחמנא לישיזכן!

כי תבוא לאומן

ט

ובכן, אנשי שלומנו היקרים! אנחנו עומדים שבוע
לפני ראש השנה, שאז נאמר (דברים כט, ט): "אתם נצבים
היום בלכם לפני הוי"ה אלקיכם, ראשיכם, שבטיכם, זקניכם
ושטריכם וגו', מחטב עציך עד שאב מימך", כתוב בזהר
(חלק א' רלא.), כל מקום שכתוב 'היום', זה סובב על ראש
השנה. בראש השנה דנים את האדם מה יהא עמו כל השנה.
ולכן אנו צריכים עורך-דין גדול, שימליץ בעדנו. ואם רבנו
ז"ל כל-כך בקשנו שנבוא אליו לראש השנה, אף שזה בא
קשה מאד - הן בגשמיות והן ברוחניות, אבל מי שמאמין
בלמוד של רבנו ז"ל, ולומד את תורת רבנו ז"ל כל השנה,
ומתנהג על-פי עצות רבנו ז"ל, לו צריך להיות איזה ספק
או איזו מניעה לבוא אל ציונו הקדוש? ! אני מאמין ברבי
הזה, שמחזק ומעודד אותי כל השנה, ולולא הוא, מזמן
הייתי מתיאש, אלא שהרבי הזה צעק (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב',
סימן עח): אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש!
ברגע שאנו שומעים למוד עמק כזה, ואנו מתחזקים כל
השנה, אזי עכשו בראש השנה שלא נבוא אל הצדיק הזה!
אין כדבר הזה! ולכן "כי תבוא לאומן", כלנו צריכים לבוא
לאומן. ומה אנו רואים שם? דבר פלא על גבי פלא, באים
מכל העולם כלו פשוטו כמשמעו; ומי בא? ראשיכם,

זקניכם, כל איש ישראל, טפכם, עד חוטב עצים ושואב מים, מהגדול עד הקטן, כלם באים אל רבנו ז"ל. וזאת עליכם לידע, אנשי שלומנו היקרים! כשבאים בראש השנה לאומן, באים אל רבנו ז"ל! לא באים אל פלוני או אל אלמוני, באים אל ציון רבנו ז"ל! בד' אמות הללו, שרבנו ז"ל גנוז שם, ובקש מאתנו שנבוא ונתן פרוטה לצדקה, ונאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים 'תקון הכללי', ולקח שני עדים ואמר: אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, אני אוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו. אם יש הבטחה כזו מצדיק קדוש כזה, לדעתי, אין כבר שום נסיון לא לנסע. ובפרט אם נהיה פקחים, ונפקח את עינינו ולבנו, ונתחיל לחשב מה עבר בשנה הזאת בעולם, ואם היו זוכים להיות אצל ציון רבנו ז"ל, לא היה עובר דברים כאלו. אזי בודאי מתחזקים לנסע תכף-ומיד לראש השנה הזה, ובאים אל רבנו ז"ל.

לכן, אני מבקש את כלל אנשי שלומנו! תקימו את רצון רבנו ז"ל - לפרסם את ענין הראש השנה שלו באומן, ולעורר את כלל נשמות ישראל, אל תהיו בטלנים! מי שיבוא בראש השנה הזה לציון רבנו ז"ל - לא יתחרט! ומסכן, מי שלא יבוא אל ציון רבנו ז"ל בראש השנה הזה - יתחרט! ולכן

עֲתָה יֵשׁ לָנוּ הַזְדַּמְנוֹת פֶּז לַחֲשֵׁב שָׁבוּעַ, וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמָנוּ
 לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָנִים, וּלְבֹא כְּלָנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
 בְּלִי שׁוּם קָשֶׁר אֶל אֶף אֶחָד, בָּאִים רַק אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל! כָּל
 מֵה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שְׁעַל-יָדֵי
 שְׁמַתּוֹסֵף עוֹד נֶפֶשׁ אַחַת, נִצְטַרְפִּים הַבְּתִים, זֶה אֵינָנו תְּלוֹי
 בְּאִיזָה בֵּית-הַכְּנֶסֶת מִתְּפַלְלִים לֹא וְלֹא! מִי שֶׁבָּא אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
 מִי שֶׁעוֹמֵד שָׁם בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הוּא מְרַבֵּה בְּתִים, וְאֵין מִשְׁנָה
 הֵיכָן מִתְּפַלֵּל. כִּי כָּכָל שִׁיתְרַבּוּ הַנְּשָׁמוֹת, בְּהַכְרַח יִהְיֶה לַעֲשׂוֹת
 הַמוֹן מִנְיָנִים. תִּתְאַרוּ לַעֲצַמְכֶם, אִם יְבוֹאוּ מִלִּיּוֹן יְהוּדִים,
 יִצְטָרְכוּ לַעֲשׂוֹת אֶלֶף מִנְיָנִים. וְהַצְרוּפִים שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר,
 שְׁנַעֲשִׂים עַל-יָדֵי שְׁנַתּוֹסֶפֶת עוֹד נִשְׁמָה אַחַת לְקַבּוּץ, זֶה נַעֲשֶׂה
 אִם בָּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אָנוּ מוֹכְנִים וְעוֹמְדִים "כִּי
 תְּבוֹא לְאוֹמֵן", לְבוֹא לְרַבְּנוּ ז"ל לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּנְנַצֵּל
 שָׁם אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּנוּ, כֹּל דְּקָה וְכֹל שְׁנִיָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת
 לָנוּ חֲשׂוּבָה מְאֹד. וּבִפְרֹט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז דְּנִים אֶת הָאָדָם
 מֵה יִקְרָה עִמּוֹ כֹּל הַשָּׁנָה. וּבִזְכוּת זֶה שְׂאָנוּ נְבוֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל
 לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, נִזְכָּה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כֹּל
 הַדֵּינִים, וְיִתֵּן לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה. לָנוּ, לְאִשָּׁה וְלִילָדִים.
 וְכֵן נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת לְכֻלָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁנִזְכָּה
 לְשִׁמְעַע קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אֲשֶׁר בָּא יְבוֹא וְלֹא

יאחר, ויבנה לנו הקדוש-ברוך-הוא את בית-המקדש, ויקבץ
 נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצנו הקדושה, והכל יהיה
 רק על-ידי הקדוש-ברוך-הוא, שהוא בעצמו יגאלנו. ועל
 זה אנו מתפללים בראש השנה, שתתגלה המלכות דקדושה,
 וימלך הוי"ה אלקינו על כל העולם, כי תעביר ממשלת זדון
 מן הארץ, ותתגלה עלינו השכינה, אמן ואמן.

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם !

כְּדֵי לְהַשְׁלִים אֶת הַגְּלוּיֹן
נַעֲתִיק כַּמָּה מִכְתָּבִים מִסֵּפֶר שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל"

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִים, כ"ה בְּאֵלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעְלָה, שׁוֹתֵה מִמִּי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲמַדַּת לְבָבִי! אֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכו', עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׁחֲכַמְיֵנו הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בִּיֶצֶה טז): כֹּל מְזוֹנֹתַיִךְ שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה. אִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ שֵׁישׁ מְקוֹם שְׁשָׁם יָכוֹל לְהַשִּׁיג עֲשִׁירוֹת נִפְלְאָה, וְלִשְׁלֹם אֶת כָּל חוֹבוֹתַיִךְ, הָאֵם לֹא הֵיךָ לוֹקַח אִיזוֹ הַלְוָאָה וְרִץ לְקַבֵּל עֲשִׁירוֹת זֹ, וְכָךְ יִכְסֶה בְּפַעַם אַחַת חוֹבוֹתַיִךְ? ! אִם רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ, שְׁמִי שְׁיִבּוֹא אֶצְלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא יִתְחַרֵּט, אִזּוֹ אֵיךָ הֵיכֵן הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שְׁלֵנוּ? ! וְאִם נַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן פְּשׁוּט, נִרְאֶה שֶׁהַכֹּל עֲצַת הַיֶּצֶר. כִּי כַּמָּה עוֹלָה כְּרִטִּים? כִּשְׁשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים דוֹלָר וְכו', אִם בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה יִשְׁלֹם שְׁנֵי דוֹלָר - זָכָה וְהֵיךָ אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם יֵהֵי לּוֹ שְׁכָל, וְיִתְעַקֵּשׁ אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל שִׁיּוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַחוֹבוֹת, אִזּוֹ הַשְׁתַּלֵּם לוֹ כָּל עֲלוֹת הַכְּרִטִּים. לְכֵן אֲנִי מֵיַעֵץ לָךְ, אִם נִכְנַס בְּךָ סִפְקָ סִפְקָא, אִם כְּדָאִי לְלוֹוֹת עוֹד כְּסָף הֵיזוֹת שְׁאַתָּה בְּעַל חוֹב גְּדוֹל, בּוֹדָאִי כְּדָאִי! וְכֵאלוֹ שְׁכָלִי הַנִּסְיָעָה לְרַבְּנוּ ז"ל לֹא תִלְוֶה כְּסָף, הֵלֵא בְּשָׁבוּעַ הַבָּא שׁוֹב תִּלְךָ לְגַמ"ח וְלֹא בְּעִבּוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֶלֶּא בְּעִבּוֹר הַצְּטֻרְכִיּוֹת אַחֲרוֹת. וּבִאֲמַת אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קיב): יֵשׁ עֲבָרָה שְׁעַל-יָדָה אָדָם צְרִיךְ לְהֵיזוֹת בְּעַל חוֹב, וּמִקְבֵּל אֶצְלָנוּ שֶׁהַעֲבָרָה הַזֹּאת

זהו פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, שעל-ידי-זה אדם מכרח להיות בעל חוב. וכשאדם זוכה ומתקרב אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, ובא לאומן על ראש השנה, נחקים אצלו (איוב כ, טו): "חיל ב'לע ו'יקאנו" - שזה ראשי תבות חו"ב, שהסטרא אחרא מכרחה להקיא ו'לעזבו, וכך הוא יוצא לחרות. ולכן בזה שאדם בא לציין רבנו ז"ל, וזוכה לתקון הברית, אחת ולתמיד יצא מחובותיו. מי שיש לו טפת שכל, כדאי לו לברח לציין רבנו ז"ל, ולא יסתכל כמה זה עולה, עם הכמה מאות דולרים, שיעלה לו לבוא אל ציון רבנו ז"ל - לא יפסיד, ויקבל על זה אלף אלפים ורבי רבבות פעמים ככה. ולכן אל תבוא ותאמר שאתה בעל חוב, ולא כדאי לך להפנס בחובות, אדרבה החוב הזה שאתה תעשה בשביל לבוא אל רבנו ז"ל באומן על ראש השנה, זה יפסיק לך את כל החובות, כי מהיום והלאה תקבל דעת כזו אצל רבנו ז"ל, ש'יפסקו אצלך החובות. ולכן אשרי מי ששם דברים אלו אל תוך לבו ואינו מסתכל על עצת היצר שאומר לו: "תראה, אתה חייב חובות, למה תכנס בעוד חובות, אין זה נחוץ כלל וכלל". כי באמת ראש השנה זה פעם אחת בשנה, ואז יכולים לפעל לצאת לגמרי מכל החובות. ולכן אל תהיה בטלן! תבוא אל רבנו ז"ל כמה שיעלה, כדאי וכדאי מאד! ועל-ידי-זה תצא מכל חובותיך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה באלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר, שותה ממזי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! אֹדוֹת שְׂאֵלְתֶךָ, הָאֵם לִכְהֵן מִתֵּר לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל; הֲלֹא בְּאַמַּת יְדוּעַ, שֶׁבְּכֹל מְקוֹמוֹת קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים, כִּהְנִים אֵינָם יְכוּלִים לְהַכְנִס, כִּי יֵשׁ שָׁם בֵּית קְבָרוֹת, וְלִכֵּן כִּהְנִים עוֹמְדִים מֵרַחוֹק וּמִתְפַּלְלִים, וְרַק בְּמֵרוֹן אֶצֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, יֵשׁ מִחֻלְקַת הַפּוֹסְקִים בֵּין הָאֲחֵרוֹנִים, יֵשׁ אוֹמְרִים שְׂאֹסוּר בְּהַחֲלִט גַּם הַיּוֹם לְכִהְנִים לְהַכְנִס שָׁם, וְנוֹהֲגִים הִרְבֵּה כִּהְנִים לֹא לְהַכְנִס לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, אִף שֶׁשָּׁם טְמוֹן רַק רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, עִם כָּל זֹאת יִשְׁנֵם סוֹמְכִים עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, שְׂאוֹמְרִים שֶׁקְּבָרֵי צַדִּיקִים אֵינָם מִטְמָאִים, כִּי צַדִּיקִים נִקְרָאִים חַיִּים. וְלִכֵּן הֵם כֵּן נִכְנָסִים. וְכֵן אֶצֶל שְׂמוּאֵל הַנָּבִיא וְכֵן בְּמַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה קְבָרֵי הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְכֵן בְּקַבְרֵי רַחֵל, שֵׁישׁ שָׁם רַק קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים, וְאִין זֶה בֵּית קְבָרוֹת בְּכֹלֵל שֶׁל שְׂאֵר אֲנָשִׁים, וְלִכֵּן עַל-פִּי דַעְזָה זֹו כִּהְנִים מְתָרִים לְהַכְנִס שָׁם. לֹא-כֵן אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּמָקוֹם גְּנִיזְתוֹ יִשְׁנוּ קְבַר אַחִים שֶׁל שְׁלֹשִׁים אֶלְף יְהוּדִים, שֶׁנִּהְרְגוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאֲכַזְרִירוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה לְהַטְמִין דִּיקָא שָׁם, אֲזִי נִשְׂאֵלֶת הַשְּׂאֵלָה, הָאֵם כִּהְנִים מְתָרִים לְהַכְנִס לְשָׁם, שֶׁהֲלֹא הַמָּקוֹם מְלֹא בְּקַבְרִים? בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים הִיָּה שְׁבִיל קָטָן, שֶׁדָּרְכוּ נִכְנְסוּ כִּהְנִים, וְשָׁם אָמְרוּ שְׁמַקְבֵּל, שְׁעַל הַשְּׁבִיל הַזֶּה אֵין קְבָרִים, אֲבָל זֶה רַק קְבֵלָה. וְעַכְשָׁו תִּקְנוּ תִּקּוֹן גָּדוֹל, שְׁעָשׂוּ כְּבֹשׁ כְּמַעַט עַד הַצִּיּוֹן, וְשָׁם הַכִּהְנִים נִכְנָסִים. וְלִכֵּן כִּהֵן שְׂרוּצָה לְהַכְנִס אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יְכוּל לְבוֹא דְרָךְ הַכְּבֹשׁ הַזֶּה שֶׁל הַכִּהְנִים.

אֲבָל הַהֲכָרַח לִי לֹמַר לָךְ, שְׂמוּהֲרִנִּית ז"ל אָמַר: כְּשֶׁהָיָה פְּעוּט הָיָה לוֹ רְצוֹן חֲזָק לְהִיּוֹת כֹּהֵן. וְאַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִתַּן תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵינְנוּ כֹהֵן, וְאָמַר: הֲרִי לֹא הָיִיתִי יְכוּל לְעַצֵּר

כּי תבוא לאומן

את עצמי להיות אצל ציון רבנו ז"ל, כי אני יודע מה זה הד' אמות של הציון הקדוש, שהבטיח הבטחה כזו, שמי שיהיה אצלו בציונו הקדוש, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר עשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו. על-כן לא הייתי יכול לעצר תבערת לבבי, והייתי נכנס, ואז המחלקת עלי היתה יותר גדולה, שהנה אני כהן והולך לציון רבנו ז"ל.

ולכן במשך כל השנים כשכהן שאל את אחד מאנשי שלומנו, האם מתר לו להיות אצל ציון רבנו ז"ל אם לאו? ענו לו, שלא יכולים לענות לו, כי זה תלוי כפי ההרגשה.

ומספרים אנשי שלומנו, שהיה רב גדול בתורה בעיר חרקוב חבר העמים, והתקרב אל אנשי שלומנו חסידי ברסלב, ובא ערב ראש השנה, ורך והתרוצץ בין כל אחד מאנשי שלומנו, ושאל: תאמרו לי, מתר לי להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אני כהן וכו'? ולא ענו לו. וכך רץ מאחד לאחד, ולא קבל תשובה. כי איך יכולים לענות על דבר זה? ולשנה הבאה ראוהו עומד אצל ציון רבנו ז"ל, ושופך שם דמעות כמים. וכמובן אף אחד כבר לא שאלו מה אתה עושה כאן? ! הלא אתה כהן! כי דבר זה תלוי בלב האדם. כי בודאי כהן אסור לו לילך לבית קברות, אבל אצל ציון רבנו ז"ל, אם יש לנו הבטחה כל-כך חזקה, שאפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשאל תחתית, הלא ספק אם אנו כהנים, כי איננו מיחסים בן אחר בן עד אהרן הכהן, ולכן זה תלוי רק כפי תבערת הלב. אם אדם בוער לבו להיות אצל רבנו ז"ל ולקבל תקון, איננו שואל שאלות וקם ונוסע, והבן.

הדורש שלומך באהבה רבה...

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה באול התשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה, שותה מממי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי.

אודות ששאלת וכו', הלא עליך לשמח במאד מאד, וזה סימן שרבנו ז"ל אוהב אותך, ורוצה שתתקרב אליו, ואז הוא יתקרב אליך. כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), אשר בתוך הספר שם גנוז פניו, שכלו ונשמתו. אם רוצים לראות את רבנו ז"ל, צריכים להסתכל בתוך ספרו. ולכן אם ראינו בחלום את ספר רבנו ז"ל, סימן שרבנו ז"ל רוצה ללמד עמך, ורק תפתח את הספר ותתחיל ללמד, ותרגיש אור גדול מאד. אשרי הזוכה לראות את ה"לקוטי-מוהר"ן" בחלום, ואשרי הרואה את רבנו ז"ל בחלום, אשר זה דבר גדול מאד. ובפרוש אומר (חיי-מוהר"ן, סימן תצז דפוס חדש), שלאחד יתגלה כאברך צעיר ולאחד כזקן וכו'; אשריך ואשרי חלקך!

הדורש שלומך...

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה באול התשס"א.

שלום רב אל ידידי היקר... גרו יאיר.

מכתבך לנכון קבלתי, ונצטערתי מאד בצערך הקשה.

חמדת לבבי! באמת היית צריך לפני חדש לילה עמה אל אחד מאנשי שלומנו, ולהציע שניכם טענותיכם, וכדאי שהוא היה מסבירה מהו גדל הענין לבוא לציון רבנו ז"ל ודיקא בראש השנה. כי אין זה

כי תבוא לאומן

סתם ענין לבוא לציון הקדוש בעיר אומן, אלא רבנו ז"ל הבטיח לנו, שמי שיהיה אצל ציונו הקדוש, הוא יעשה לו טובה על כל השנה.

תשער בנפשך, הנה זוג התחתנו, ובדאי יש עליהם כל מיני דינים עד שמסתדרים וכו', עד שהאשה נפקדת, ועד שעוברת את ההריון - שיהיה בנקל ויולדת, ושהיה תינוק בריא עם חושים ואיברים בריאים, וכמה רחמים רבים צריכים על כך, שהכל יעבר על הצד הטוב ביותר, וכן שיהיה שלום-בית ולא יריבו וכו'. ואם, חס ושלום, נגזר על זוג כזה, שצריכים להתגרש, ואין זה קשור כלל אל דבר רבנו ז"ל, אלא שאינם מסתדרים, אינם מבינים זה את זה, או המשפחות מתערבות, או אם נגזר עליהם, חלילה, שלא תהיה להם פרנסה וכו', או אם רחמנא לצלן, הרופאים אמרו, שאין סכויים שיביאו ילדים וכו', או אם, חס ושלום, הרופאים מגלים לאשה, שהעבר בעל מום, פגוע, רחמנא לצלן, איזו צמרמרת אוחזת באשה או בבעל, וכדומה סבוכים שיכולים לקרות, ואף אחד לא עשה חוזה עם הקדוש-ברוך-הוא לגבי עתידו ומה יכול לקרות עמו. והנה יש צדיק קדוש שהבטיח, שמי שיהיה על ציונו הקדוש באומן בראש השנה, יעשה לו טובה כל השנה. אזי אם יש זוג שאינם מסתדרים, אצל רבנו מקבלים שלום-בית, כי הצדיק הוא השדכן, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פט); וכן אצל הצדיק מקבלים ילדים, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נג); וכן שאר ישועות ונחמות מקבלים אצל הצדיק; אני חושב שאשה פקחית, בשמעה דברים אלו, תקח את הכל בחשבון, ואז לא רק שלא תמנע אותה מלנסע אל ציון רבנו ז"ל, אלא תקח תיק, ותארוז לה מטלטליה עם כל מיני מזונות וכו'. ותקח מקל ותגרשך, שההכרח לה לנסע לציון רבנו ז"ל לראש השנה.

כי תבוא לאומן

כט

ובאמת כדאי שהיא תעשה עמך תנאי כפול: "כשאתה נמצא שם, אל תבלה זמנך בשטיות וריק, אלא תנצל כל רגע ותתפלל עלינו - שיהיה לנו פרנסה בשפע ובנקל, שלום-בית, הצלחה רבה, ויהיו לנו ילדים בריאים וכו', כי אין צער כמי שאין לו ילדים, ואין צער בעולם כמי שיש לו ילדים ואינם בריאים בנפשם ובשכלם, אשר זה הענש הקשה ביותר מכל העניות שבעולם. והנה יש לנו רבי כזה, שהבטיח, שמי שיבוא אליו בראש השנה, יהיה בטוח שהכל יהיה אצלו כשורה. אני חושב שאחר דבורים כאלו, האשה כבר תזרוק לנסע אל הציון הקדוש.

ואגב, יש קונטרס "חשיבות הקבוצ", שנוכתב רק בשביל נשות ישראל, שלא תמנענה את בעליהן מלנסע לציון רבנו ז"ל.

הדורש שלומך...

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה באולול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל הבחור היקר לי מאד... נרו יאיר ויזרח.

מכתבך הארוך - לנכון קבלתי.

אודות שאלתך וכו', רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות אמת, סימן ב'): מתר לשנות בדבר השלום; אין אתה מכרח לומר שאתה נוסע לציון רבנו ז"ל, אלא אתה נוסע לויז'ניץ, לגור, לבעלז וכו', למה לך לומר דיקא שאתה נוסע לאומן, כי הלא מכל ארצות תבל באים לציון רבנו ז"ל, מכל הישיבות באים אל ציון רבנו ז"ל, ולכן אם תאמר שאתה נוסע למיר, או לסלבודקה או לחברון וכו', אין זה שקר,

כי תבוא לאומן

כי נמצאים תלמידים מכל הישיבות הללו באומן. וכן לגבי חסידיות אחרות וכו'. אבל לא צריכים להכניס בעמות ובמריבות ובמחלוקת בשביל זה. רבנו ז"ל מאד שנא מחלוקת, ואמר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן סו): במקום מחלוקת - שם השטן, במקום מחלוקת - שם הסטרא אחרא והסמ"ך-מ"ם.

ולכן מלכתחלה הייתי מיעץ לך - למה לך לומר שאתה נוסע לציון רבנו ז"ל, ולהכניס בעמות? ! עם כל זאת, אם כבר נתודע, איך צריך לפחד, כי רק תרויח מרבנו ז"ל. מהרבי הזה אין מפסידים! ובפרט אם זה תלוי בשדוכים, השדכן הוא רבנו ז"ל! פמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פט), שהצדיק הוא השדכן. ולכן אל תדאג בשביל שדוכים. אבל כאמור הטוב ביותר להעלים דבר נסיעתך, ומתוך לשנות בדבר השלום.

הדורש שלומך ומצפה לשמע הטוב ממך...

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה באול' התשס"א.

שלום רב אל...

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אודות ששאלתם וכו', בודאי גם לנשים זה דבר גדול להיות באומן, אבל המציאות מוכיחה, שאשה לא תוכל להגיע לא רק לד' אמות של רבנו ז"ל, אלא אפלו רחוב רחוק מהציון, לא תוכל להגיע. כי כן ירבו, שנה שעברה היה שם קבוץ עצום ורב, קרוב לעשרת אלפים איש, והשנה אנו מצפים מעל ומעבר, ואשה לא תוכל אפלו לגשת סמוך לציון. ולכן יותר ממלץ שנשים תסענה כל השנה, שאז

הן יכולות להתקרב אל הצייון הקדוש בנגל, ולשפך נפשן שם אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש בזכות רבנו ז"ל שתושענה.

הדורש שלומכם...

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה באול התשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה, שותה מממי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תמדת לכבי! כתוב בזהר (ח"ג קנח:), על כלב בן יפנה, שבא אל חברון, אל קברי אבותינו הקדושים: אברהם, יצחק ויעקב, שרה, רבקה ולאה; ואיך לא פחד להגיע לשם, הלא היו שם אחימן, ששי ותלמי, שלשה ענקים מסכנים, מקום רוצחים ממש? אלא מי שהוא בדחק, איננו מסתכל על שום דבר, כלב בן יפנה ראה שיכול להתפס כאן עם המרגלים בכפירות ובאפיקורסות, אזי לא הסתכל על שום חשש ופחד, ונסע אל קברות האבות הקדושים בחברון, להתפלל על עצמו, שלא יכשל ולא יגרר אחר עצתם הרעה. ואמר מוהרנ"ת ז"ל, שמהזהר הזה אנו רואים, שמי שנמצא בצרה, כבר איננו מסתכל על שום בריה שבעולם, והולך להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא.

כמו-כן כפי ששפכת לבך וכו', שאתה מסבך בכל-כך הרבה סבוכי חובות ויסורים, ורואה לפני עיניך רק רע כל היום, אזי עליך להיות פקח, ולא להסתכל מה אנשים ידברו, כי מה לך עם הזולת?! ראה לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ושם לא תעזבנו כלל, ותפציר הרבה בתפלה, ובדאי תחזור עם ישועה גדולה, עם שפע גדול, שתוכל לשלם

כל חובותיך, ולא תהיה עבד לעבדים. כי כתוב (משלי כב, ז): "עבד לזה לאיש מלוה", מי שחייב ממון לאחרים, הוא עבד למלוהו, ותמיד שרוי בפחדים וחששות, כגון: "אוי, לזה אני חייב כך וכך וכו', ברחוב הזה אינני יכול לעבר, כי יש לי שם איזה נושה וכו', בבית-הפנסת זה אינני יכול להכנס, כי להוא אני חייב" וכו', וכדומה כל מיני לחצים ומתחים, על-כן הטוב ביותר לנסע לציון רבנו ז"ל, שהוא המלוה הגדול, כמוכא בדבריו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן א'), שהצדיק הוא המלוה הגדול, ויצבא השמים ל'ך מ'שתחויים" ראשי תבות: מלך"ה. כי הצדיק מגלה לנו את הקדוש-ברוך-הוא, ונותן לנו שפע כזה שנוכל לשלם את כל החובות, לידע שאיננו צריכים אף אחד, ואיננו מפחדים משום בריה. וכל זה מקבלים בראש השנה. ולכן אשרי הזוכה להיות אצל רבנו ז"ל, ואיננו מסתכל על שום מונע ומעכב, ויקבל ממנו הרבה מתנות וכו', אשריו ואשרי חלקו!

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו ותצעידנו לשלום.
ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים
ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו
מכף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פרענויות
המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתנו לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנן אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצו'ה ל'ך לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראו
(ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחֲנֵים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני
אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו **בפורמט מיוחד** לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666